

עפ"א 51302/07/15 - עירית נתניה נגד יצחק בוארון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 51302-07-15 בוארון נ' עירית נתניה

מספר בקשה: 1

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד
מבקשים
נגד
משיבים
יצחק בוארון

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה מנהלי, עד למתן פסק דין בערעור.

מועד שמיעת הערעור נקבע ליום 23.11.2015.

לאחר עיון בהודעת הערעור לרבות נספחי הערעור, בקשת עיכוב הביצוע, תשובת המשיבה לבקשת עיכוב הביצוע, הגעתי לכלל החלטה כדלקמן:

1. כלל הוא, אין בהגשת ערעור כדי לעכב ביצועה של ההחלטה נושאת הערעור.

במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע - על בית המשפט לשקול:

א. סיכויי הצלחת הערעור, זה המבחן לו ייתן בית המשפט המשקל המהותי בהחלטה, ראה ע"פ

8915/08 מדר נ. עיריית נתיבות (פורסם ב"נבו").

ב. הנזק העשוי להיגרם למבקש אם בקשתו לעיכוב ביצוע תידחה.

בבסיס שיקולי הצלחת הערעור - קיים אופיו ומהותו של הליך האכיפה המנהלי.

וככזה, עליו ליתן מענה מהיר, מידי ויעיל לסילוק הבניה הבלתי חוקית בעודה באיבה, לשם מניעת יצירת עובדות מוגמרות בשטח. עיכוב ביצוע צו הריסה מנהלי, ינתן רק במקרים חריגים ויוצאי דופן.

2. ענין לנו בצו הריסה מנהלי שקיבל תוקף של החלטה בהסכמת הצדדים. ביצעו מלכתחילה עוכב עד ליום 30.4.2015 לצורכי התארגנות.

במעבר הזמן הוגשו בקשות נוספות לבית משפט קמא, כפי שצויין ביתר פירוט בתשובת משיבה(אינני מוצאת מקום לשוב ולפרטם במסגרת החלטה זו), יחד עם זאת אני מוצאת לציין כי טענות המבקש לביטול הצו נדונו ונדחו בבית משפט קמא במסגרת בקשת המבקש מיום 21.1.15 (נספח א לתגובת המשיבה).

על פי סעיף 238א(ט) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965, הצו יבוצע בתוך 30 יום מיום בגשת התצהיר או מיום החלטת בית משפט במסגרת דחיית הבקשה לביטול הצו, הכל , לפי המועד המאוחר יותר.

ובענין המבקש, מועד 30 הימים החל מיום החלטת בית משפט קמא 21.6.15 משקבע כי מנין הימים לביצוע הצו המנהלי יחל מיום 18.6.15.

מתוך כלל מסמכי תיק הערעור, עולה כי הצו לא בוצע, אך המבקש פעל להכנת תב"ע נקודתית על מנת להכשיר הבניה נושאת צו ההריסה.

במכתב האדריכל מטעמו של המבקש צויין כי מדובר בהליך שיימשך כשנה, ולאחר שתאושר התב"ע, תוגש בקשה להיתר שמטבע הדברים מדובר בפרק זמן נוסף.

מתשובתה המפורטת של המשיבה עולה, כי בוועדה לא נקלטה תוכנית תב"ע נקודתית מאחר ולא עמדה בתנאי הסף.

מכאן שאין בידי המבקש להציג לבית המשפט היתר בניה, גם לא היתר שניתן לקבלו בשבועות הקרובים, נכון לומר, כי אין למבקש היתר המצוי בהשיג יד.

ראה רע"פ 1651/09 מחמוד יוסף עבאס נ. יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובניה ירושלים (פורסם בנבו):

רע"פ 1288/04 נימר נימר נ. יו"ר הוועדה לתכנון ובניה ירושלים, (פורסם בנבו).

רע"פ 7405/04 האני שוויקי נ. יו"ר הוועדה לתכנון ובניה ירושלים (פורסם בנבו).

נוכח האמור לעיל, הסיכוי כי בית המשפט יאריך ביצועו של הצו, שעל פי החומר הקיים בתיק הערעור, לא נמצא פגם בחוקיותו ואושר בהסכמה קלוש אם בכלל.

3. לענין הנזק שייגרם למבקש בביצועו של הצו, יש לומר כי היה על המבקש לנקוט בדרך של "נשמע ונעשה" ולא בדרך של "נעשה ונשמע". המבקש במעשיו שלו, בכך שבחר לבנות ללא היתר כדין, הביא על עצמו את הנזק שייגרם לו עם ביצוע הצו.

ניתן לראות מתוך תיק הערעור, כי נעשה כאן נסיון להרוויח זמן, בדרך של הגשת הליכי סרק.

ובמעבר הזמן , לאור ההליכים המשפטיים שננקטו על ידו, ממשיך המבקש לעשות שימוש בבניה האסורה ולהפיק רווחים כאלה ואחרים. ראה ע"פ 11000/07 פלוני נ. הוועדה המקומית לתכנון ובניה אשדוד (פורסם בנבו).

על יסוד כל האמור לעיל, הבקשה לעיכוב ביצוע עד למתן פסק דין בערעור נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים ולבאי כוחם על ידי המזכירות.

ניתן היום, ד אלול תשע"ה, 19 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.